

Беру оберемок проміння...

Степан Бен

Беру оберемок проміння
Жовто-пухкої кульбаби,
Стелю і лягаю.
Коло мене коса,
Молоток і мантачка.
Бриль золотий захищає від спеки...
А в небі лелеки.
Далеко-далеко
Якісь невідомі лани
І високі намети...
Хороше бути ліриком степу,
Молодим косарем
І поетом!

1926